

len var vi ikke meget, hverken hver for sig eller i fællesskab som samfund.

Når skolen er så vigtig, er det oplagt, at den skal have gode og stabile forhold at agere under, at den skal have ro og fred til at hellige sig sit formål, nemlig at uddanne samfundsborgere.

Baggrunden for denne forespørgsel er, at regeringen i foråret 2002 valgte at bryde både et valglofte og en mangeårig parlamentærisk tradition og opsige et løbende folkeskoleforlig. Det sendte altså nogle chokbølger ud i skoleverdenen og skabte utrygge lærere, elever og forældre, for hvad skulle der nu ske? Hvor stod man nu? Og hvor var og er man på vej hen? Det er svarene på disse spørgsmål, vi håber at få afklaret, eller i hvert fald at komme lidt nærmere i løbet af debatten.

Forespørgslen indeholder to elementer. For det første: Hvad er det, regeringen vil med folkeskolen i folkeskolen, hvordan skal folkeskolen se ud? Og for det andet: Hvad vil regeringen med folkeskolen i Folketinget? Hvad har man af planer, og hvorledes skal disse udmøntes? Regner man med at kunne opsige et bredt forlig ensidigt og derefter indgå et nyt bredt forlig med et andet indhold? Ønsker man et bredt forlig for enhver pris?

Jeg synes, at vi alle, men især folkeskolen, fortjener en afklaring af disse spørgsmål, og jeg ser i særdeleshed frem til at høre undervisningsministerens tale, men også de øvrige partiers ordføreres indlæg.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at takke fru Bodil Kornbek og dermed Kristeligt Folkeparti for at have rejst debatten her i dag og for, at jeg dermed får lejlighed til her i Folketingssalen at fortælle om regeringens planer for folkeskolen.

Danmark har en meget ambitiøs folkeskolelov. Da vi vedtog loven i 1993, besluttede vi, at folkeskolen bl.a. skal sikre, at eleverne bliver fagligt velfunderede, kreative, fantasifulde, tilidsfulde, medbestemmende, demokratiske, harmoniske, åndsfrie, ligeværdige og socialt velfungerende.

Men netop fordi vi har en så ambitiøs national skole, kan ingen bare læne sig tilbage og vente på, at loven realiserer sig selv. Alle har et ansvar for skolen.

Her i Folketinget har vi ansvaret for at udstikke en række overordnede retningslinjer, der fastlægger de politiske mål for folkeskolen. Ansvaret for tilrettelæggelsen af det lokale skolevæsen har vi valgt at overgive til kommunerne. Skolelederen har det overordnede pædagogiske ansvar for, at eleverne lærer det, de skal, og er glade for at gå i skolen. Læreren har ansvaret for at omsætte deres faglighed og professionelle viden om børn og læring på en sådan måde, at eleverne får mulighed for at udvikle sig, både fagligt og socialt. Forældrene har ansvaret for, at børnene er læringsparate, når de møder op i skolen allerede fra første skoledag.

Med så mange i samarbejde om skolen mener jeg, eleverne med god ret kan forvente et godt og frugtbart udbytte af deres skolegang. Vi har på mange måder en rigtig god folkeskole her i landet. Vi kan som forældre sende vores børn i skole i tryk forvisning om, at de vil blive behandlet ordentligt af de voksne. Vi har en skole, der lægger vægt på, at børnene skal udvikle sig til selvstændige mennesker, der kan tænke og handle selv. Det er vigtigt, når vores børn skal blive i stand til at skabe sig en tilværelse på deres egne præmisser og udnytte de muligheder, de får, bedst muligt til gavn for sig selv og for andre, og fordi det er selvstændigt tænkende mennesker, der er brug for ude på arbejdspladserne.

Kl. 21.10

I dag er der ingen virksomheder, der kan klare sig ved at gøre tingene, som de plejer. Moderne virksomheder overlever kun ved at have medarbejdere, der er dybt involveret i deres arbejde og opsat på at være med til at udvikle arbejds gange og produkter, og vore børn skal vokse op i et demokrati, hvor de hver især skal være i stand til at tage deres del af ansvaret for samfundets udvikling.

En række internationale undersøgelser viser, at danske elever generelt er glade for at gå i skole. De er motiverede, og de har et godt selvværd. De voksne omkring folkeskolen gør således et fremragende stykke arbejde med hensyn til at fremme elevernes alsidige personlige udvikling.

En væsentlig del af folkeskoleloven er dermed realiseret, endda til noget, der ligner et flot 11-tal. Det skal vi være stolte af og holde fast i. Jeg har da heller ikke nogen som helst planer om, at denne del af folkeskolens virksomhed skal nedtones.

Men nu er elevernes alsidige personlige udvikling kun skolens ene ben. Skolens andet ben